

# Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 76.

Anden Session.

32de Møde.

Lørdagen den 23de November.

(Fortsat).

**Finansministeren** (fortsat): Det er nu denne Udsgt til, at der ved Lov kan skee en Forandring i hiin Bestemmelse, som Forslagsstillerne benytte i deres Forslag; thi der hedder det nemlig: „de til 4de Klasse henhørende Bestillingsmænd ansættes efter ministeriel Resolution“, men dette har hidtil ikke været Tilfældet med dem alle. Der er en heel Deel, som ere ansatte efter Hs. Majestæts egen allerhøjeste Resolution, ikke alene de, som bleve pensionsberettigede, men ogsaa adskillige Andre, som f. Ex. samtlige Soldassistenten i Kjøbenhavn, selv om de ogsaa kun vare constituerede, ere hidtil blevne ansatte efter Hans Majestæts Resolution, men ifølge Pensionslovens Bestemmelse om, at ingen Embedsmand, som hidtil ikke har været pensionsberettiget, faaer Afgang til Pension, ville de altsaa ikke blive pensionsberettigede. Paa samme Maade forholder det sig med en heel Deel Underbetjentsposter i Provindserne, som en Folge af, at Hs. Majestæt under den ældre Forfatning har været sin egen Krigsminister og besat de Poster, der vare forbeholdte Militaire, hvori der ikke godt nu kan gøres nogen Forandring, uden ved nærmere Drøftelse. Naar man nu antager det Forslag, som her staaer, saa medfører det ligefrem, at den Besættelsesret, som hidtil har været forbeholdt Hans Majestæt, gaaer for Fremtiden over til vedkommende Minister. Det er een af de Forandringer, som skeer implicite ved dette Forslag. Hvad dette Forslag, ifølge sit Væsen, nærmest har tilstgjet, nemlig, at fjerde Klasse ikke skulde være pensionsberettiget, vilde ogsaa naaes ved, at dele § 4 paa den Maade, som nu af Thinget er tilladt, og da forkaste

den anden Passus; men i Stedet derfor gaaer dette Forslag videre. Som allerede bemærket, medfører den Tilføjning „efter ministeriel Resolution“ ikke mindre end en formelig Lovforandring, en Forandring, som ifølge Grundloven kun kan skee ved en Lov. Naar det dernæst er gjort til en Betingelse, at Vedkommende skulle have været ansatte 10 Aar eller derover i Told- og Consumtionsvæsenets Tjeneste, for at kunne tilstaaes en livsvarig Understøttelse af Finansministeriets Understøttelseskasse af indtil 100 Rbd. aarlig, da har en saadan Betingelse heller ikke været kjendt hidtil. Altsaa ville de Herrer Forslagsstillere have, at disse stakkels Betjente, foruden at berøves den Afgang til Pension, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, at de have havt, da de have kunnet faae indtil 80 Rbd. i Pension forinden Grundloven blev given, og det ved Hjælp af den Kongelige Naade, endvidere ikke engang skulle kunne faae denne tarvelige Understøttelse af Finansministeriets Understøttelseskasse, som de hidtil have kunnet faae endogaa efter 1 Aars Tjeneste, for de have tjent i 10 Aar. Det er atter en Forandring til deres Stæde, og den er ikke motiveret af de ærede Forslagsstillere, saa at jeg ikke veed, hvorpaa de have støttet dette Forslag. Fremdeles hedder det, at de i 10 Aar eller derover skulle have været i Told- og Consumtionsvæsenets Tjeneste. Det er nu atter, som det forekommer mig, et meget uheldigt Tillæg; thi jeg vil spørge, om der er nogen Grund til at sætte den Underofficer, som har tjent vel i Militæretaten og derpaa befordres til Civilretaten, tilbage. Naar han f. Ex. har tjent 10 Aar i Militæretaten, og derpaa 5 Aar i Toldvæsenets Tjeneste og saa gaaer af, kan han efter dette Forslag, hvis det bliver til Lov, ikke faae Understøttelse af